

[Himmelstrup.]

Jeg skal tillade mig at gaa ud fra, at denne Sag vil blive henvist til Behandling i et Udvalg.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg tvivler ikke om, at disse Spørgsmaal vil have en vis Interesse ogsaa under den forestaaende Valgkamp. De har jo været til Drøftelse ved et Par Valg med de bekendte Resultater med Hensyn til Vælgernes Stillingtagen.

Med Hensyn til Oplysning om Aftalerne med England maa det vistnok være det sidste Tillæg, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup tænkte paa, naar han nævnte 1 Million Pund. I 1936, da den sidste Overenskomst blev vedtaget og godkendt her i Rigsdagen, forelaa der samlede Lister over, hvilke Grupper af Varer der omfattedes af den Bestemmelse, som det ærede Medlem henviste til. Disse nøje udarbejdede Lister bestaar endnu. De har dengang været forelagt de Udvalg, som behandlede Sagen, og de kan selvfølgelig blive forelagt det Udvalg, som nu nedsettes her. Det andet høje Ting havde ikke under den nuværende Udvalgsbehandling rejst Spørgsmaal derom, og derfor har de ved denne Lejlighed ikke været Genstand for Behandling i dette Udvalg. Derimod kan de udmærket godt blive forelagt for Udvalget nu, og dertil kan føjes de supplerende Lister, som er kommet til de tidligere, saa enhver mulig Adgang til Viden kan blive givet, og enhver Lyst om at erhverve Indsigt, som kan give et solidere Grundlag for Drøftelserne under Valgkampen, vil saaledes kunne blive tilfredsstillet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Da det ærede Medlem Hr. Drachmann rørte ved Svinekortordningen, havde jeg haabet, at man fra Oppositionens Side, fra de to store, stærke Oppositionspartiets Side, vilde have krævet lidt nærmere Oplysninger om hele dette Forhold og belyst det. Det synes jo, at der for os, der ser med en vis Mistillid paa Planøkonomien, er noget ganske opløftende i, at lige før det Valg vi skal til, sker det for Planøkonomiens Tilhængere saa overmaade beklagelige, at det viser sig, at man tidligere, da der var Planløshed, altid kunde klare sig, men at nu, da Staten har taget Styret og Planøkonomien hersker, kan man ikke klare sig, og saa gaar man saa vidt, at Hr. Trautmann i Radioen forklarer, at

man kan jo ikke afkorte Svinenes Drægtighedsperiode. Mig bekendt er et Krav herom ikke rejst fra nogen Side, end ikke fra de mest yderliggaaende L. S.-Folks Side, saa jeg forstaar ikke, hvorfor han siger det. Og mig bekendt kunde man heller ikke dette i Tiderne under Planløsheden, saa det kan formentlig ikke være dette Moment, der er afgørende.

Men jeg maa i denne Forbindelse komplimentere det ærede Medlem Hr. Himmelstrup for den Diskretion, han udviste over for dette Spørgsmaal. Jeg tror, den vil blive værdsat i vide Kredse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Himmelstrup: Jeg takker den højtærede Udenrigsminister, fordi Ministeren i det Udvalg, som jeg altsaa forventer bliver nedsat, vil fremlægge alle Oplysninger dette Spørgsmaal vedrørende, altsaa om de Købsforpligtelser, vi har over for England. Det vil altsaa deraf fremgaa, om man med Føje kan sige, at de Forpligtelser, som Ministeren og hans Embedsmænd har paataget sig paa Danmarks Vegne, kan siges at være rimelige, for det er jo det eneste, der staar i Traktaten, at det skal være en rimelig Tildeling, og i saa Henseende er det, synes jeg, netop Ministerens Opgave at drage Omsorg for, at de Forpligtelser, vi paatager os over for England, og som har vidtrækkende Følger for vort Handelskæb med andre Lande, virkelig fra dansk Synspunkt kan siges at være rimelige. Det er Ministerens Opgave, som sagt, at drage Omsorg for, at det er Tilfældet, og hvis det viser sig, at Forpligtelserne i Virkeligheden ikke er rimelige, men urimelige, kan det kun udlægges paa den Maade, at den højtærede Udenrigsminister ikke har været i Stand til at løse den Opgave, der paaligger ham som Minister.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg vil gerne, for at ingen Misforstaaelser skal opstaa, benytte Lejligheden til at sige, at Købsforpligtelser er der ikke Tale om. Det er saadan et almindeligt Udtryk, man tit bruger, men et vildledende Udtryk. Det, der er Tale om i Aftalerne baade med Tyskland og med England, er Forpligtelser til at skabe Indførselsmuligheder ved at stille en vis Mængde af Attester til Raadighed, men det afhænger af de danske Forretningsmænd, hvorvidt disse Muligheder vil blive til Virkelighed.